

Turinys

Skaitytojų laiškai

Sutrikusi šypsena 2

Kronika

Kun. Artūras KAZLAUSKAS
Klūpėk, žmogau! 3

Evangelija mažiesiems 4

Bažnyčios pulsas 6

Tomas VILUCKAS
2010-ieji – laisvės vaisių metai 9

Algimantas RAMONAS
Šeimos politika 2010–2011 10

Antanas GAILIUS
Metams baigiantis 11

Didelės ir mažos kryžkelės

Antanas SAULAITIS SJ
Didžiuojuosi savo kuklumu 12

Kun. Danielius DIKEVIČIUS
Puikybė pagal Siracidą 13

Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC
Meilė nuolankumu tarnauja Tiesai 14

Kai nuolankiai atsitiesiu 15

Tomas VILUCKAS
Gėrio ir blogio ašys 16

Vytautė MACIUKAITĖ
Dievo dovana ir pagalba mums 18

Zita VASILIAUSKAITĖ
Už puikybės širmos – narcizas 20

Išpuikusį atskirsi iš kvapo 22

Veidu į vaiką

Paul LEMOINE
Emocinė vaiko raida 23

Jaunimo iššūkis

Simonas BENDŽIUS
Kai krikščionys maištauja 25

Gero kino kampelis

Ramūnas AUŠROTAS
Pagunda keisti kitą 27

Meno pasaulyje

Valsų karalius Johanas Štrausas 28

Atokvėpio valandai

Giovannino GUARESCHI
XIII šimtmečio angelas 30

Dovilė ZELČIŪTĖ
Basomis į XXI amžių 33

Sveikata

Žieminiai obuoliai 34

Gyvenimas kaip senas vynas

Vanda IBIANSKA
Toji diena 35

Mielieji mūsų Skaitytojai ir Bičiuliai,

būkite pasveikinti visi – jauni, seni ir ne visai, linksmi, liūdni ir ne visai, sveiki, ligoti ir ne visai, visi – išgyvenę dar vienus metus ir sulaukę Naujųjų, Viešpaties mums dovanojamų akimirku!

Žinote, pagaliau stabtelėjęs po ikikalėdinio maratono, supratau: kokie dar gražesni yra žmonės, perbridę vargus ir vis nepraradę vilties – nes juk kokie gi būtume nuobodūs ir gležni, jei nuolat būtume sotūs ir turtingi; o čia pat – kaip būtų neįmanoma visa tai išgyventi, jeigu negalėtume atsiremti į mylinčius mus žmones ir įsitverti į patikimiausios vilties inkarą – Jėzų Kristų.

Todėl sakau Jums AČIŪ, kad buvote su „Artuma“ praėjusiais metais, kad skaitėte ir rašėte, palaikėte ir talkinote, platinote ir rėmėte, kritikavote ir gyrėte, peikėte ir džiaugėtės! Ačiū Jums, kad ir vėl patikėjote mumis, nes štai, nepaisant visų sunkmečių ir nusivylimų, vėl atsivertėte „Artumą“ ir, tikimės, toliau būsime drauge, trokšdami bei ieškodami Dievo ir žmonių artumos!

Išduosiu Jums kaip patikimiems bičiuliams – šįmet nutarėme svarstyti senas kaip pasaulis ir, pasirodė mums, aktualias kaip niekada anksčiau, temas – tai pavojingiausios ydos (kažkada vadintos „didžiosiomis, mirtinomis nuodėmėmis“) ir gražiausios dorybės. Atrodo senamadiška ir nuobodu? O jei bent jas įvardytume – puikybė ir nuolankumas, gašlumas ir tyrumas, godumas ir tyrumas, rūstumas ir romumas, pavydas ir meilumas, nesivaldymas ir saikingumas, tingumas ir uolumas – ar vis dar neaktualu atrodo?..

O pradėti, kaip sakoma, geriausia nuo pat pradžių. Tad pirmą metų numerį skiriame *nuolankumui* ir *puikybei*... Ar pamenate, kokią pirmą nuodėmę padarė išdykę mūsų protėviai Adomas su Ieva? Ne, visai ne vaisiaus nuskynimas. Užuot nuolankiai priėmę nuostabiausias Dievo dovanas, jie panorėjo tapti kažkuo kitu, nei buvo sukurti. „Žmogaus puikybės pradžia yra nususukimas nuo Viešpaties ir širdies nugrėžimas nuo savo Kūrėjo“ (*Sir 10, 12*). Niekad nepamiršiu vieno kunigo pasidalijimo per advento rekolekcijas šeimoms: persirgęs tikrą depresiją, dvasininkas liudijo išgyvenęs visokiausius velnio gundymus, tačiau, pasak kunigo, labiausiai nelabasis pralendęs pro puikybės skylę... O pamenate, kas mus išvadavo iš visų velniškų žabangų?! „Jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties“ (*Fil 2, 8*). Todėl ir žurnalo viršelyje šįkart Toji, kurios švente pradėdame kiekvienus Naujus metus ir kuri su tikriausiu nuolankumu galėjo tarti: „Jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos“ (*Lk 1, 48*).

Sausį visą oktavą vėl melsimės už krikščionių vienybę – ar ne puikybė kalta dėl šio susiskaldymo tragedijos? Minėsime ir Sausio 13-osios tragedijos metines – ar ne dėl puikybės kažkas nenorėjo mūsų laivės? Ir ar ne per puikybę kažkas norėtų mus valdyti kasdieną ir per amžius?

„Užtekėjo šviesa ir saulė; nuolankieji buvo išaukštinti, išdidieji praryti“ (*Est 0, 10*).

Kuo tikriausiai noriu tarti –

nuolankiai Jūsų, Darius Chmieliauskas

